

Sunnuntaina 8.11.

Valtakunnan arvot ja kristillinen elämä

Audrey Andersson

Seitsemännen päivän adventisteja löytyy useimmista maailman maista. Ilmestyskirjan 14:12 kertoo meille, miksi näin on. Tämä lopun aikaa tarkoittava raamatunkohta kuvaillee kahta arvoa ja totuutta, jotka mittaavat kristityn uskoa. Ne ovat pelastava usko Jeesukseen ihmiskunnan ainoana pelastajana ja kuuliaisuus Jumalan käskyille. Nämä ikuiset arvot luovat rauhaa, iloa ja onnea ihmiselämään.

Kutsu uskollisuuteen

Uskollisuus Jeesukselle Herranamme on olennaista todistuksemme luotettavuudelle. Jos emme osoita elämällämme uskollisuutta Jeesukselle, elämme valheessa ja olemme epäluotettavia.

Ellen White on todennut: ”Jos me totuuden hyväksytyämme emme tuo ilmi maailmalle totuuden pyhittäviä vaikutuksia luonteessamme, kiellämme Jeesuksen Kristuksen Herrana, joka ottaa pois maailman synnit. Ellemme ole parempia miehiä ja naisia, ellemme ole sydämellisempiä, säälivämpiä, kohteliaampia, ellei meissä ole enemmän lempeyttä ja rakkautta, ellemme osoita selvästi muille sitä rakkautta, joka johti Jeesuksen maailmaan tuomaan armoaan, emme todista maailmalle Jeesuksen Kristuksen voimasta.”¹

Rakkauden voima

Emme voi vakuuttavasti osoittaa Jeesuksen rakkautta muille ennen kuin olemme kokeneet sitä itse. Emme voi antaa muille sellaista, mitä meillä ei ole. Maailma on täynnä ihmisiä, jotka etsivät rakkautta ja hyväksyntää kaivaten rauhaa ja onnea. He huomaavat nopeasti, jos emme ole aitoja. Vilpittömyys kuitenkin voittaa monia sydämiä.

Tom oli kristityn perheen poika. Hänet kastettiin ystävien kanssa 15-vuotiaana. Kaikki odottivat tätä Tomilta, mutta hän ei ollut todella kääntynyt. Tom meni naimisiin kauniin uskovan naisen kanssa, mutta se ei estänyt häntä liittymästä niiden joukkoon, jotka kulkevat kadotukseen johtavaa laveaa tietä. Monta vuotta myöhemmin Tomin vaimo kutsui pastorin johtamaan heidän kodissaan raamatuntutkisteluryhmää. Tomia ei kiinnostanut osallistua, mutta hän ei pannut vastaankaan, koska hän ja pastori olivat ystäviä.

Kukaan ei tiennyt, että Tom kuunteli raamatuntutkisteluja toi-

sesta huoneesta. Muutaman viikon kulluttua hän liittyi muiden joukkoon istuen huomaamattomana lähellä ovea. Hän näki muutoksia vaimonsa ja muiden ryhmän jäsenten elämässä. Hän ihaili sitä, miten ryhmän jäsenet rehellisesti tunnustivat virheitään ja tekivät muutoksia elämässään. Eräänä iltana Tom alkoi itkeä: ei tavallisia kyynelitä, vaan ilon ja surun kyynelitä. Hän todisti: ”En koskaan ymmärtänyt adventtisanomaa. Kun kuuntelin näitä tutkisteluja, näin Jeesuksen uudessa valossa. Jumala on antanut minulle toisen mahdollisuuden ja uuden parin silmiä. Näen nyt asiat eri tavalla.”

Tom kastettiin uudelleen, koska hän löysi aidon ja tarttuvan rakkauten, jonka kutsua oli mahdotonta vastustaa.

Parantava kuuliaisuus

Kuuliaisuus on paljon parjattu ja väärinymmärretty totuus. Jumalan käskyjen totteleminen johtaa viime kädessä ihmiskunnan parantumiseen, ja käskyjen noudattamisesta on hyötyä aina yksittäisille ihmisille. Se on Jeesusta kohtaan tuntemamme rakkauden todellinen ilmaus. Johannes kirjoitti: ”Sitätähän Jumalan rakastaminen on, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä ne ole raskaita noudattaa.” (1. Joh. 5:3.)

Nuori 18-vuotias nainen lähti kotoa opiskelemaan yliopistoon. Ensimmäisen viikon aikana hän sai tietää, että yksi hänen luennoistaan olisi perjantaisin auringonlaskun jälkeen. Hän meni tapaamaan luennoitsijaa ja selitti, että hän oli seitsemännen päivän adventisti, joka pyhitti seitsemättä päivää sapattina eikä voisi osallistua perjantain luennoille. Luennoitsija ilmaisi pettymyksensä asiasta, mutta kieltäytyi muuttamasta aikaa. Sen sijaan, että olisi säikähtänyt vaikeaa tilannetta, nainen vei ongelman Jumalan eteen.

Viikkoa myöhemmin luennoitsija ilmoitti luokalle, että hän oli muuttanut luennon ajan perjantaiaamulle. Opiskelijan tietämättä luennoitsija oli ottanut yhteyttä kirkon hallintoon ja kysynyt: ”Onko totta, että seitsemännen päivän adventistit pitävät sapattia perjantain auringonlaskusta lauantain

auringonlaskuun?” Kuultuaan, että tämä oli totta, hän muutti luennon ajankohdan.

Seurauksena oli kaksinkertainen siunaus. Tapaus vahvisti nuoren naisen uskoa, mutta sillä oli myös vaikutus luennoitsijaan, sillä se sai hänet kunnioittamaan opiskelijaa ja tutustumaan adventistien uskoon ja elämäntapaan.

Mahdollisuuksia siunauksille

Ellei Jumalan valtakunnan arvoja ja totuuksia eletä riemullisesti toteen seurakunnan jäsenten elämässä ja elleivät ne näy heidän käytöksessään, niillä ei ole voimaa siunata niitä, jotka ne tuntevat, eivätkä ne pääse vaikuttamaan niihin, jotka eivät niitä tunne. Uskontunnustus on vakuuttava vain, kun se eletään todeksi oikeassa elämässä. Kun teemme sitä, mikä on oikeaa, vilpittömä ja totta, ja nousemme puolustamaan Jumalan valtakunnan raamatullisia arvoja, luomme Jumalalle mahdollisuuksia sekä toimia puolestamme että koskettaa muiden ihmisten elämää.

Pohdi tätä psalminkirjoittajan kysymystä: ”Herra, kuka saa tulla sinun temppeleisi? Kuka saa asua pyhällä vuorellasi?” (Ps. 15:1.) Vastaus on selvä: ”Se, joka on rehellinen ja tekee oikein, jonka sydän on vilpittömä ja puheet totta. Se, joka ei panettele, joka ei tee lähimmäiselleen pahaa eikä saata naapuriaan huonoon huutoon. Se, joka kaihtaa kunniaattomia mutta pitää arvossa Herraa pelkääviä.” (Jakeet 2–4.)

Maailmamme on rikkoutunut ja hämmennyksissä. Näin on kaikkialla, jossa on seitsemännen päivän adventisteja. Jotta voimme elää uskoamme julkisesti, meidän täytyy harjoittaa sitä ja kasvaa siinä yksityisesti. Jumala haastoi Jeremian kiertelemään Jerusalemin kaduilla ja löytämään edes yhden, joka tekee oikein ja joka on rehellinen ja uskollinen (ks. Jer. 5:1). Jumala etsii yhä nykyään ihmisiä, jotka ottavat Jumalan kirjoitetusta sanasta löytämänsä asiat rehelliseen tarkasteluun, jotka elävät totuuden mukaan, jotka uskovat Jeesukseen ja seuraavat hänen käskyjään.

Kukin meistä voi vastata myöntävästi Jumalalle sanoen: ”Rakas Herra, minä olen etsimäsi uskollinen henkilö.

Auta minua olemaan sellainen, jollainen minun tulee oikeana kristittynä olla.” Tällainen pyyntö luo Jumalalle mahdollisuuksia siunata meitä ja niitä, joiden kanssa tulemme tekemisiin. Tämä on ilomme seitsemännen päivän adventisteina.

Pohdintakysymyksiä

1. Miten voimme elää niin, että elämämme heijastaa uskoamme?
2. Mitä meidän täytyy muuttaa elämässämme, jotta todistuksemme olisi uskottava muiden silmissä?
3. Vain Pyhän Hengen työ voi todella korjata elämämme. Miten voimme löytää rohkeuden antaa hänelle vapauden tehdä se? Mikä estäisi meitä vastaamasta Pyhälle Hengelle?

Audrey Andersson on Trans-Euroopan osaston pääsihteeri.

1 Ellen G White: *That I May Know Him* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1964), s. 306.